

Bilag 5 – Rykkergebyr (GEOPKRÆ)

1. Ændringslog

Løbende ændringer vil fremgå af nedenstående tabel.

Gennemførte ændringer

Ændring	Dato
Filterændring <i>R_6_9 (vedrørende sidste rettidige betalingsdato) ændret fra 14 til 10 dage.</i> <i>Tilføjet R_10_8: "Relateredes Stiftelsesdato skal tidligst ligge samtidig med hovedfordrings Sidste rettidige betalingsdato til" som erstatning af R_10_9 "Underfordringens stiftelsesdato skal ligge mindst 14 dage efter hovedfordringens stiftelsesdato"</i> <i>Derudover nogle generelle opdateringer, især fjernelse af afsnit om forældelse efter gældsinddrivelseslovens § 18 a.</i>	12.12. 2025

2. Afgrænsning af fordringstypen

Dette bilag vedrører rykkergebyr af en kontrolafgift i henhold til § 14, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 686 af 27. maj 2015 om jernbanelov (herefter "jernbaneloven") og de fælles landsdækkende rejseregler (gyldige fra den 18. marts 2018) (herefter "de fælles rejseregler")¹. De nævnte fordringer er omfattet af fordringstypekoden GEOPKRÆ.

Fordringstypen GEOPKRÆ omfatter desuden fordringer på rykkergebyr i henhold til en række forskellige retlige grundlag, herunder § 29, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 237 af 19. maj 2025 om trafikselskaber.

Alle de nævnte fordringer på rykkergebyrer er placeret på fordringstypen GEOPKRÆ.

Fordringshaver har oplyst, at Fordringshaver ikke opkræver renter, som påløber fordringer på ikke rettidigt indbetalte rykkergebyrer. Såfremt der på et senere tidspunkt ønskes opkrævet renter, vil der skulle gennemføres ny proces for onboarding af rentefordringerne, som skal oversendes på en særskilt fordringstype relateret til DAKONTR.

En fordring omfattet af fordringstypen GEOPKRÆ er en underfordring til en hovedfordring af fordringstypen DAKONTR, jf. bilag 4. Når GEOPKRÆ oversendes til NyMF, skal hovedfordringen og underfordringen holdes adskilt. Ved oversendelse af en fordring omfattet af fordringstypen GEOPKRÆ til inddrivelse skal det altid være angivet hvilken konkret DAKONTR hovedfordring, rykkergebyret knytter sig til, såfremt gebyret måtte være opkrævet i relation til flere DAKONTR hovedfordringer. Det er mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver altid knytter gebyret til den yngste DAKONTR hovedfordring, såfremt gebyret måtte være opkrævet i relation til flere DAKONTR hovedfordringer. Oversendes to rykkergebyrer af typen GEOPKRÆ for samme DAKONTR hovedfordring, angives disse som to forskellige underfordringer til hovedfordringen.

Fordringstypen GEOPKRÆ omfatter ikke fordringer på ekspeditionsgebyrer som beskrevet i de fælles landsdækkende rejseregler, som har været gyldige indtil den 18. marts 2018.

Fordringstypen GEOPKRÆ omfatter ikke rategebyr, Fordringshaver opkræver i forbindelse med en afdragsordning for en kontrolafgift.

3. Det retlige grundlag

Det retlige grundlag for et rykkergebyr

Jernbanevirksomheder kan opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel, jf. jernbanelovens § 14, stk. 1.

Efter jernbanelovens § 14, stk. 4, kan transportministeren fastsætte nærmere regler om jernbanevirksomhedens adgang til at opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr, jf. stk. 1.

Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 1132 af 28. september 2010 om kontrolafgifter og uddannelse af personale m.v. Det følger af § 4, stk. 3, i bekendtgørelsen, at kontrolafgifter og ekspeditionsgebyr, fastsættes i jernbanevirksomhedens forretningsbetingelser.

¹ Arriva Tog A/S, DSB, Metroselskabet I/S, Trafikselskabet Movia, Midttrafik, BAT, FynBus, Sydtrafik og Nordjyllands Trafikselskab har vedtaget de fælles landsdækkende rejseregler. Den seneste version gælder fra den 1. november 2018.

Det følger af de fælles rejseregler, pkt. 2.7.1., at kunder, der ikke på forlangende viser gyldig rejsehjemmel, herunder er korrekt tjekket ind på rejsekort til deres rejse, skal betale en kontrolafgift.

Betalingspligten for kontrolafgiften påhviler passageren, der ikke på forlangende har vist gyldig rejsehjemmel for sig selv og/eller hund og/eller cykel, jf. jernbanelovens § 14, stk. 1, smh. de fælles rejseregler pkt. 2.7.2.

Selskaberne kan sende en eller flere rykkerskrivelser for manglende betaling af en kontrolafgift. Rykkerskrivelserne kan pålægges gebyr, jf. de fælles rejseregler pkt. 2.7.6.

Oplistes flere fordringer i samme rykkerskrivelse, skal rykkergebyret GEOPKRÆ altid tilknyttes DAKONTR hovedfordringen. Såfremt rykkerskrivelsen relaterer sig til flere DAKONTR hovedfordringer, kan rykkergebyret GEOPKRÆ kun tilknyttes én af DAKONTR hovedfordringerne. Det er mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver altid knytter rykkergebyret til den yngste DAKONTR hovedfordring, såfremt gebyret måtte være opkrævet i relation til flere DAKONTR hovedfordringer.

Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Lovbekendtgørelse nr. 1063 af 26. september 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter "gældsinddrivelsesloven") gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Jernbanevirksomheder, der ifølge kontrakter udfører trafik som offentlig service, kan opkræve kontrolafgift og ekspeditionsgebyr for passagerer, der ikke foreviser gyldig rejsehjemmel (billet og kontrol), jf. § 4, stk. 1, i bekendtgørelsen om farligt gods, kontrolafgifter og tilladelse til jernbanevirksomhed m.v.

Det fremgår af bekendtgørelse nr. 1110 af 25. oktober 2024 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter "gældsinddrivelsesbekendtgørelsen", § 1, stk. 1, at:

"Lov om inddrivelse af gæld til det offentlige gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, herunder (...) fordringer på kontrolafgifter, ekspeditionsgebyrer og rejsekortfordringer fra jernbanevirksomheder, (...)"

Kontrolafgifter og ekspeditionsgebyr skal således inddrives efter lov om inddrivelse af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2. Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forstås af Fordringshaver eller den, der på vegne af Fordringshaver opkræver fordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Efter det oplyste sender Fordringshaver en rykkerskrivelse til skyldner, hvis skyldner ikke har betalt en fordring på kontrolafgift inden udløbet af betalingsfristen for kontrolafgiften. Rykker-skrivelsen er på tidspunktet for Aftalens indgåelse pålagt et gebyr på 100 kr.

Fordringshaver har oplyst, at der alene dannes rykkerskrivelser ved rykkerkørsler. En rykkerkørsel igangsættes tidligst 19 dage efter betalingsfristen for en kontrolafgift er udløbet. Der fremgår en "fakturadato" af rykkerskrivelsen. Fakturadatoen er udtryk for den dato, hvor rykkerskrivelsen genereres. En rykkerskrivelse afsendes samme dag eller senest fire dage efter, den genereres. Fordringshaver har således oplyst, at der maksimalt kan forløbe fire dage fra fakturadatoen til datoen for rykkerskrivelsens afsendelse, men at det klare udgangspunkt er, at rykkergebyret afsendes samme dag, rykkerskrivelsen genereres.

Af rykkerskrivelsen fremgår der ifølge Fordringshaver en betalingsfrist på 14 dage fra fakturadatoen.

Efter anmodning fra skyldner kan Fordringshaver udskyde betalingsfristen for rykkergebyret. Fordringshaver sender i så fald efter det oplyste en e-mail til skyldner, hvoraf der fremgår en ny betalingsfrist for rykkergebyret.

Fordringshaver indgår desuden afdragsordninger, der kan omfatte flere kontrolafgifter og rykkergebyr relateret hertil. Hver rate tillægges et rategebyr på 40 kr. Rategebyret pålægges dog alene, hvis skyldner foretager en indbetaling på den pågældende rate. Ved indgåelsen af afdragsordningen sender Fordringshaver en opgørelse til skyldner, hvoraf der fremgår en betalingsfrist for hver rate. Såfremt skyldner misligholder en rate for afdragsordningen, giver Fordringshaver skyldner en ny betalingsfrist for den pågældende rate. Betaler skyldner ikke det skyldige beløb for den pågældende rate indenfor den nye betalingsfrist, bortfalder afdragsordningen og ubetalte rater forfalder omgående til betaling.

Rykkerproceduren gentages én gang. Såfremt skyldner ikke har betalt hovedfordringen efter udløbet af den betalingsfrist, som fremgår af den første rykkerskrivelse - eller e-mailen med en ny betalingsfrist - sender Fordringshaver en ny rykkerskrivelse pålagt et nyt rykkergebyr til skyldner. Efter udløbet af betalingsfristen i denne rykkerskrivelse oversender Fordringshaver fordringerne på rykkergebyret for første henholdsvis anden rykkerskrivelse til inddrivelse som to separate fordringer.

Skyldner kan endvidere klage over et rykkergebyr til Fordringshaver. Fordringshaver sætter i så fald efter det oplyste opkrævningen af fordringen i bero. Såfremt Fordringshaver fastholder rykkergebyret, sender Fordringshaver en afgørelse til skyldner, hvoraf der fremgår en ny betalingsfrist for rykkergebyret.

Skyldner kan klage over Fordringshavers afgørelse til Ankenævnet for Bus, Tog og Metro. Såfremt Ankenævnet for Bus, Tog og Metro fastholder rykkergebyret, sender Fordringshaver en afgørelse til skyldner, hvoraf der fremgår en ny betalingsfrist for rykkergebyret.

Det er aftalt mellem parterne, at Fordringshaver ikke sender fordringer til inddrivelse, der er omfattet af en klagesag for Ankenævnet for Bus, Tog og Metro. Desuden er det aftalt, at

Fordringshaver skal tilbagekalde en fordring der er sendt til inddrivelse, hvis fordringen påklages til Ankenævnet for Bus, Tog og Metro.

Gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 1 indeholder nærmere bestemmelser for gældsinddrivelsen hos Gældsstyrelsen.

Fordringshaver skal ved overdragelsen af fordringen til RIM give alle oplysninger, som efter Gældsstyrelsens bestemmelser er nødvendige for inddrivelsen, herunder oplysning om fordringens stiftelsestidspunkt, forfaldstidspunkt, sidste rettidige betalingstidspunkt, rentesats, hovedstol, tilskrevne renter, gebyrer og omkostninger, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, sidste pkt.

Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. gældsinddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

4. Forældelsesregler

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter "forældelsesloven") foreskriver, at loven finder anvendelse på fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1.

Det fremgår af forældelseslovens § 28, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

Gældsinddrivelseslovens § 18 a, stk. 2, fastsætter særlige regler for forældelse af fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Fordringer under fordringstypen GEOPKRÆ forældes således efter reglerne i forældelsesloven og gældsinddrivelsesloven.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1 og 2, har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb."

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet "forfaldstid", men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

I det tilfælde, hvor der er indrømmet skyldneren løbedage eller anden frist, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, er det en betingelse, for at forældelsesfristen først løber fra betalingsfristens udløb, at skyldneren har haft krav på fristen enten i kraft af den konkrete aftale eller i kraft af lovgivningens regler. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der er en lovhemlet sidste rettidig betalingsdag.

Det retlige grundlag tager ikke stilling til forfaldsdatoen for et rykkergebyr. Forfaldsdatoen kan heller ikke udledes af en aftale mellem Fordringshaver og skyldner. Uden anden angivelse anses forfaldsdagen for en fordring generelt at være den dag, hvor en fordringshaver tidligst kan kræve betaling for den pågældende fordring. Fordringshaver kan kræve betaling straks, hvorfor fordringen er forfalden allerede ved stiftelsen. Da et rykkergebyr opkræves for udstedelsen af en rykkerskrivelse, har Fordringshaver ret til betaling af et rykkergebyr fra det tidspunkt, hvor rykkerskrivelsen afsendes. Idet rykkerskrivelsen som det klare udgangspunkt afsendes samme dag, den genereres, er forfaldsdatoen sammenfaldende med fakturadatoen.

Betalingsfristen for et rykkergebyr fremgår efter det oplyste af rykkerskrivelsen. Skyldner har hverken krav på fristen i kraft af en konkret aftale eller i kraft af det retlige grundlag. Betalingsfristen er således ensidigt indrømmet af Fordringshaver. Forældelseslovens § 2, stk. 2, gælder derfor ikke, hvorfor betalingsfristen på rykkerskrivelsen ikke udskyder begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for et rykkergebyr er derfor forfaldsdatoen, som er rykkerskrivelsens fakturadato, dvs. den dato, hvor rykkerskrivelsen genereres.

Såfremt der ligger en dom eller et forlig til grund for fordringen, hvori fordringens eksistens og størrelse er fastslået, udgør dommen eller forliget et særligt retsgrundlag med en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den dag, hvor dommen er afsagt, eller forliget er indgået, hvilket gælder uanset en eventuel betalingsfrist fastsat i dommen eller forliget. Hvis en dom har været anket, og Fordringshaver har fået medhold, er det datoen for dommen i ankeinstansen, der er afgørende.

Fordringshaver ønsker ikke at benytte stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato", hvorfor parterne har aftalt, at Fordringshaver ikke registrerer en domsdato eller en forligsdato. Desuden har parterne aftalt, at der i angivelsen af forældelsesdatoen ikke skal tages højde for Fordringshavers afdragsordninger, medmindre Fordringshavers afdragsordninger konkret udgør et særligt retsgrundlag, smh. forældelseslovens § 5.

Afgørelser fra Ankenævnet for Bus, Tog og Metro etablerer ikke et nyt begyndelsestidspunkt for forældelsesfristens beregning.

Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en ordinær forældelsesfrist på 3 år, medmindre andet følger af andre bestemmelser, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

For fordringer, der hviler på et særligt retsgrundlag, jf. forældelseslovens § 5, gælder der en 10-årig forældelsesfrist. Forældelseslovens § 5 har følgende ordlyd:

"Forældelsesfristen er 10 år,

- 1) når der er udstedt gældsbrief for fordringen,
- 2) når fordringen er registreret i en værdipapircentral, eller
- 3) når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse.

Stk. 2. Fordring på senere forfaldne renter, gebyrer og lignende forældes dog efter § 3."

Såfremt en fordring er fastslået ved et særligt retsgrundlag, herunder når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom eller anden bindende afgørelse, gælder således en 10-årig forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, der beregnes fra dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Hvis en sag om et rykkergebyrs eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb er indbragt for Ankenævnet for Bus, Tog og Metro, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at Ankenævnet har givet meddelelse om sin afgørelse, jf. forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt., smh. stk. 3. Bestemmelserne har følgende ordlyd:

"Stk. 2. Er en sag om fordringens eksistens eller størrelse eller en sag, som er afgørende herfor, inden forældelsesfristens udløb er indbragt for en administrativ myndighed, indtræder forældelse tidligst 1 år efter, at myndigheden har givet meddelelse om sin afgørelse. Dette gælder, uanset om fordringen gøres gældende af den, der har indbragt sagen, eller af den anden part, herunder det offentlige.

Stk. 3. Indbringes en tvist inden forældelsesfristens udløb for et privat klagenævn, ankenævn eller lignende, gælder stk. 2, 1. og 2. pkt., tilsvarende."

Fordringshaver foretager efter det oplyste forældelsesafbrydende skridt. Det er derfor aftalt mellem parterne, at Fordringshaver kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 3 år fra forfaldsdatoen, såfremt Fordringshaver har foretaget afbrydelse eller suspension af forældelsesfristen under opkrævningen af fordringen.

Fordringshaver ønsker ikke at benytte stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato", hvorfor parterne har aftalt, at Fordringshaver ikke registrerer en domsdato eller en forligsdato, jf. herom senere afsnit om doms og forligsdato.

Det betyder, at Fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes til fordringstypen GEOPKRÆ, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til 3 år fra forfaldsdatoen. I konkrete tilfælde, hvor der enten foreligger afbrydelse eller suspension eller hvor en fordring er omfattet af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt. smh. stk. 3, kan forældelsesdatoen ligge senere end 3 år fra forfaldsdatoen.

Beregning af forældelsesdato

Forældelseslovens § 27 har følgende ordlyd:

"Til frister efter denne lov medregnes den månedsdag, der svarer til den dag, hvorfra fristen regnes. I mangel af tilsvarende dag udløber fristen på den sidste dag i måneden.

Stk. 2. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, den 24. eller den 31. december, udstrækkes fristen til den førstkommande hverdag."

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., regnes der kun med hele dage, og begyndelsesdagen medregnes ikke. Hvis eksempelvis forældelsesfristen begynder at løbe inden for døgnet den 1. oktober 2017, indtræder 3-års forældelse ved udløbet af den 1. oktober 2020.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. Reglen har kun betydning, hvis fristen udløber på en af de nævnte dage. Det er uden betydning, at begyndelsestidspunktet for fristen er en sådan dag.

Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

"Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse." [fremhævet her]

Reglen medfører, at såfremt hovedfordringen DAKONTR bortfalder som følge af forældelse, bortfalder krav på *"rente og lignende ydelse"* tilsvarende, herunder rykkergebyr.

Gebyrer omfattet af dette bilag anses, når de modtages af RIM, med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2, alene at vedrøre det hovedkrav, som gebyret ved overdragelsen til inddrivelse oplyses af Fordringshaver at være knyttet til, jf. gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1, sidste pkt.

Fordringshaver har oplyst, at gebyrer omfattet af dette bilag altid kun er knyttet til ét hovedkrav (omfattet af fordringstypen DAKONTR). Gebyrer anses således med hensyn til accessorisk forældelse at vedrøre det hovedkrav, som gebyrer ved overdragelsen oplyses at være knyttet til.

For at en fordring af fordringstypen GEOPKRÆ er retskraftig, kræver det derfor, at fordringen ikke er forældet selvstændigt, samt at den hovedfordring, som gebyret er tilknyttet, heller ikke er forældet, idet gebyrkravet ellers vil være bortfaldet som følge af accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.

5. Stamdatafelter

På baggrund af det retlige grundlag for GEOPKRÆ og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad Fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol på tidspunktet for dens stiftelse.

For en fordring på GEOPKRÆ skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige pålydende på et rykkergebyr.

Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos RIM. Idet Fordringshaver alene oversender fordringer til inddrivelse, men derimod ikke til modregning, skal Fordringshaver angive fordringsarten "inddrivelse".

Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på rykkergebyr skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden GEOP-KRÆ.

Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt "periode start" og "periode slut"). Det er mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver ikke angiver fordringens periode, dvs. ikke angiver periode start og periode slut.

Stiftelsesdato

Stamdatafeltet "stiftelsesdato" anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, dvs. det tidspunkt hvor fordringen opstår. Hvad der udgør den retsstiftende begivenhed afhænger konkret af fordringens retsgrundlag og de hertil knyttede faktiske forhold.

Det er Aftalens parter fælles forståelse, at den retsstiftende begivenhed for et rykkergebyr indtræffer ved afsendelsen af en rykkerskrivelse. Fakturadatoen er udtryk for den dato, hvor rykkerskrivelsen genereres. En rykkerskrivelse afsendes samme dag eller senest hverdagen efter, den genereres.

Parterne har derfor aftalt, Fordringshaver skal oversende rykkerskrivelsens fakturadato i stamdatafeltet for stiftelsesdatoen. Dette gælder også for fordringer omfattet af en misligholdt afdragsordning.

Forfaldsdato

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. I feltet skal anføres den oprindelige forfaldsdato, og det er således ikke meningen, at Fordringshaver skal anføre datoen for udløbet af en af Fordringshaver indrømmet henstand, hvis det oprindelige forfaldstidspunkt har været udsat herved.

Da tidspunktet for skyldnerens opfyldelse hverken kan udledes af det retlige grundlag eller af en aftale, er kravet på rykkergebyret forfaldent allerede ved stiftelsen.

Fordringshaver skal derfor oversende den fakturadato, der er angivet i rykkerskrivelsen, i stamdatafeltet for forfaldsdatoen. Dette gælder også for fordringer omfattet af en misligholdt afdragsordning.

Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

For rykkergebyrer er det mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver i stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato skal overføre den sidste rettidige betalingsdato, som er kommunikeret til skyldner. Dvs. både lovhjemlede, aftalte og ensidigt meddelte løbedage skal medregnes.

Der er ikke i det retlige grundlag fastsat løbedage for et rykkergebyr. Fordringshaver har imidlertid oplyst, at der af rykkerskrivelsen fremgår en betalingsfrist på 14 dage fra rykkerskrivelsens fakturadato.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at Fordringshaver kommunikerer en ny betalingsfrist til skyldner, når (1) skyldner anmoder om en betalingsudskydelse, (2) skyldner klager over et rykkergebyr til Fordringshaver, og Fordringshaver fastholder fordringen, (3) skyldner klager over et rykkergebyr til Ankenævnet for Bus, Tog og Metro og ankenævnet fastholder fordringen, og (4) Fordringshaver indgår en afdragsordning med skyldner.

Det er Aftalens parters fælles forståelse, at Fordringshaver skal oversende den betalingsfrist, som er fortrykt på rykkerskrivelsen, i stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato, medmindre Fordringshaver i et af de ovenstående fire tilfælde har kommunikeret en ny betalingsfrist for rykkergebyret til skyldner. I så fald er det mellem Aftalens parter aftalt, at Fordringshaver skal oversende den senest kommunikerede betalingsfrist, i stamdatafeltet sidste rettidige betalingsdato.

Identifikation af skyldner

Stamdatafeltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved CPR-nr., CVR/SE-nr. eller AKR-nr. for den eller de fysiske og/eller juridiske personer, som hæfter for fordringen. Dette er i overensstemmelse med § 3, stk. 2, i gældsinddrivelsesbekendtgørelsen, hvorefter Fordringshaver ved oversendelse af en fordring til RIM skal angive skyldners CPR-nr. eller CVR-nr. som journalnummer, medmindre det kan godtgøres, at sådan en oplysning ikke kan tilvejebringes.

Fordringshaver har oplyst, at det alene er fysiske personer, der kan hæfte for fordringen. Det er endvidere ikke muligt at hæfte solidarisk for fordringen.

Fordringshaver skal derfor oversende et CPR-nummer for skyldner.

Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det

er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der gælder, på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt.

Forældelsesfristen for et rykkergebyr begynder at løbe fra forfaldsdatoen, da dette er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaver kunne kræve at få fordringen opfyldt, jf. forældelseslovens § 2, stk. 1, og som beskrevet ovenfor under afsnit 3.1 om forældelsesfristens begyndelsestidspunkt.

Fordringshaver har i forbindelse med Onboarding processen tilkendegivet et ønske om at foretage en automatisk beregning af forældelsesdatoer på fordringer, der sendes til inddrivelse. En automatisk beregning må ikke føre til, at en fordring registreres med en forældelsesdato, der ligger senere end den dato, hvor fordringen forældes.

Det er på denne baggrund aftalt mellem Aftalens parter, at Fordringshavers automatiske beregning af en forældelsesdato for et rykkergebyr, som oversendes sammen med fordringen til Gældsstyrelsen, som udgangspunkt altid skal foretages fra forfaldsdatoen, som er sammenfaldende med stiftelsesdatoen. Parterne har aftalt, at dette også gælder for fordringer omfattet af en misligholdt afdragsordning, medmindre Fordringshavers afdragsordninger konkret udgør et særligt retsgrundlag, smh. forældelseslovens § 5.

Hvis en fordring hviler på et særligt retsgrundlag, skal Fordringshaver således tage hensyn hertil i angivelsen af fordringens forældelsesdato.

En afgørelse fra Ankenævnet for Bus, Tog og Metro etablerer ikke et nyt begyndelsestidspunkt for forældelsesfristens beregning.

Forældelsesfristens længde for et rykkergebyr er den almindelige 3-årige forældelsesfrist, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

I medfør af forældelseslovens § 27, stk. 1, 1. pkt., skal den månedsdag, der svarer til forældelsesfristens begyndelsesdag, medregnes i fristen.

Forældelsesfristen er en dag kortere, såfremt forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den 29. februar i et skudår, idet fristen i den situation vil udløbe den 28. februar 3 år senere, jf. forældelseslovens § 27, stk. 1, 2. pkt. Hvis forfaldsdatoen på fordringen er den 29. februar, vil Fordringshaver således skulle registrere den 28. februar 3 år senere som forældelsesdato på fordringen.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkommande hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december.

Det er derfor aftalt, at Fordringshaver som udgangspunkt registrerer en forældelsesdato på fordringerne i fordringstypen GEOPKRÆ, der svarer til datoen i stamdatafeltet for forfaldsdatoen med tillæg af 3 år. I konkrete tilfælde, hvor der enten foreligger afbrydelse eller suspension eller hvor fordringen er omfattet af forældelseslovens § 21, stk. 2, 1. og 2. pkt. smh. stk. 3, kan forældelsesdatoen ligge senere end 3 år fra forfaldsdatoen.

Det vil sige, at en fordring, der er registreret med forfaldsdato den 1. januar 2017, normalt vil blive registreret med en forældelsesdato den 1. januar 2020. Dette indebærer, at en fordring på et rykkergebyr kan blive registreret med en forældelsesdato, der ligger tidligere end fordringens korrekte forældelsesdato, men aldrig senere.

Forældelse indtræder tidligst 3 år efter fordringens modtagelse hos Gældsstyrelsen, medmindre fordringen tilbagekaldes, fordi Fordringshaver ved en fejl har overdraget fordringen til Gældsstyrelsen.

Alle gebyrkrav bortfalder dog, såfremt hovedfordringen (DAKONTR) forældes, jf. forældelseslovens § 23, stk. 2, uanset at rykkergebyret hverken er forfaldent eller forældet.

Domsdato og forligsdato

Stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato" anvendes, såfremt der for fordringen er afsagt dom eller indgået forlig, og i felterne registreres datoen for henholdsvis dommens afsigelse eller forligets indgåelse.

Stamdatafelternes primære funktion er at videregive oplysninger til RIM om opkrævningsmæssige skridt i form af dom eller forlig, som har forældelsesafbrydende virkning. Dom og forlig skal kun udfyldes i de tilfælde, hvor fordringens eksistens og størrelse er fastslået, jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3.

Fordringshaver har oplyst, at Fordringshaver ikke ønsker at benytte stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato". Aftalens parter har derfor aftalt, at Fordringshaver ikke registrerer en domsdato eller en forligsdato.

Hvis Fordringshaver på et senere tidspunkt ønsker at benytte stamdatafelterne "domsdato" og "forligsdato", har Aftalens parter endvidere aftalt, at Fordringshaver retter henvendelse til RIM med henblik på en nærmere drøftelse af, hvilke datooplysninger Fordringshaver skal oversende i stamdatafelterne.

6. Regler i indgangsfilteret i NYMF

I NYMF er et indgangsfilter med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet PSRM, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og RIM, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase- og referencebase- regler. De indholdsbase- sere- de adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase- rede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase- ret eller referencebase- ret regel ikke er overholdt.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbase- og referencebase- de adgangsregler for fordringstypen GEOPKRÆ i forbindelse med oprettelse af nye fordringer til inddrivelse.

Regel	Filterregler for GEOPKRÆ (Gebyr, Opkrævning)	INDR: Konsekvens hvis reglen ikke overhol- des
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en relateret fordring	Fordringen afvises
R_2_1a	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge tidligst 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen afvises
R_2_1b	Hvis domsdato eller forligsdato er udfyldt, skal forældelsesdato ligge senest 10 år efter domsdato eller forligsdato	Fordringen sendes i høring
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_7 R_2_8	Forældelsesdato skal ligge 3 år efter Stiftelsesdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være præcis 100 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen sendes i høring
R_6_9	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge 10 dage efter Stiftelsesdato	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_9	Periode start må ikke være udfyldt	Fordringen sendes i høring
R_7_10	Periode slut må ikke være udfyldt	Fordringen sendes i høring
R_7_12a	Domsdato og forligsdato må ikke være udfyldt samtidigt	Fordringen afvises
R_8_2	Periodeslutdato for en opkrævningsrentefordring skal ligge før den 1. i måneden efter hovedfordringens modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_10_8	Relateredes Stiftelsesdato skal tidligst ligge samtidig med hovedfordrings Sidste rettidige betalingsdato	Fordringen afvises*